proleter

YAZARLARI İŞÇİLER VE KÖYLÜLERDİR.

İŞÇİLER BİRLEŞİN

Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, yarınımıza güvenle bakmamız imkânsız. Her geçen gün, biraz daha aleyhimize işliyor. Bunun içindir ki, işçilerimiz haklarını alabilmek için mücadele ediyorlar. Ve bu mücadele, onların en tabiî hakları olmaktadır.

FABRİKA İŞGAL EDİLDİ

Konya'nın Krom Magnezit fabrikasında grev yapan 250 işçimiz, grevi kırmak isteyenlere karşı fabrikayı işgal etmişlerdir. Çimse-İş adındaki **sarı sendika** (yani, işçiden yana olması gerekirken, patrondan yana olan sendika), grevi kırmak için işçileri birbirine düşürmeye çalışmaktadır. Grevi kırmak isteyenler dövülmüşlerdir.

HOROZ ÇİVİ FABRİKASINDAKİ OLAY

İstanbul'daki Horoz çivi fabrikasında, 55 işçimizin işten çıkarılması üzerine, işçilerimiz patronu protesto için çalışmayı bırakmışlardır. Olay yerine gelen toplum polisi, işçilerimizi ablukaya almıştır. İşçilerimize yardımcı olmak için fabrikaya gelen devrimci üniversiteli gençlere polis müdahale etmiştir. Bu durum karşısında polisle çatışma olmuş, işçilerimizden ve devrimci üniversiteli kardeşlerimizden 11 kişi tutuklanmıştır. İşçilerimiz ve genç devrimci kardeşlerimiz, Emniyet Amirliğinin mahzeninde polis tarafından dövüldüklerini söylemişlerdir.

AMERİKAN İŞYERLERİNDE GREV

Ankara'da, Adana'da, İstanbul'da, İzmir'de, Diyarbakır'da, Erzurum'da ve Gölcük'te Amerikan askeri işyerlerinde işçilerimiz grev yapıyor.

Grev müddetince, Amerikalılardan hakaret görmek, hükümetçe arkadan baltalanmak, toplum polisinin saldırılarına uğramak, işçilerimizin kaderi olmuştur.

Bu olaylar üzerine, işçilerimiz protesto gösterileri ve yürüyüşleri yapmışlardır. Bu gösteri ve yürüyüşlerde Amerikalılar, Amerikan emperyalizmi (sömürüsü), toplum polisi ve Amerika'dan yana olan hükümet lânetlenmiştir. İşçilerimiz yürüyüşte, **«Amerika bizi soydun, adını anlaşma koydun»**, «Korede Türk askerini, Türkiye'de işçi haklarını yedin», «Türk polisi, grev kırıcılığı yapma», «Amerikalı mı düşman, biz mi?» yazılı pankartlar taşımışlardır.

Grev, gözlerimizi bir daha açtı. Dostu, düşmanı bir daha tanıdık. Nasıl ve kimlerle mücadele lâzım geldiğini, olaylar bize öğretti.

Grev ve grevde çıkan olaylar, memleketimizde bulunan Amerikalıların, kanunlarımız karşısında nasıl davrandıklarını, bütün açıklığı ile ortaya koydu. Ayrıca, AP hükümetinin, Amerikalılar karşısında nasıl aciz kaldığını, işçilerimize karşı Amerikalılarla nasıl işbirliği yaptığını, grevler sırasında bir kere daha gördük. Bizzat Nato-İş Sendikası Başkanı Kemal Öz, hükümetin Amerikalılarla işbirliği yaptığını söylemiştir.

İŞÇİLER TEK KURTULUŞ YOLU BİRLEŞMEKTİR

Her şeyden önce, kendimize şunu sormak zorundayız: Türkiye nereye gidiyor?

İşsizlik gün geçtikçe artıyor. Böyle bir zamanda iş güvenliği işçilerimiz için hayati bir meseledir ve işlerini güvenlik altına alabilmek için **BÜTÜN İŞ KOLLARINDA** savaşlar vermek zorundadırlar. Bütün emeğiyle geçinenler için olduğu gibi, işçilerimizin de yarınları güvenlik altında değildir. Ve yarınlarını güvenlik altına alabilmek için mücadele etmeleri en tabiî haklarıdır. Mücadelemizin başarıya ulaşması, işçiler, köylüler, bütün emekçiler bir olup, birbirimizle kenetlenerek, örgütlenerek mücadele vermemize bağlıdır. Bu mücadelemiz, Türkiye'nin her yerinde bir meşale gibi yanmalıdır. Bu meşalenin adı **DEVRİM**'dir.

Birleşen işçiler grevde

dünyayı sömürenler protesto edildi

Dünyanın her bir yerinde insanları sömüren **kapitalistler** (yani para - babaları), bugünlerde İstanbul'da buluştular, toplantı yaptılar. Türk ve gâvur kapitalistler, Dünya Ticaret Odaları adı altında birleşmişler, örgütlenmişler ve şimdi de çıkarlarını geliştirmek, yoksul halkları daha fazla sömürmek için toplanıp plânlar kuruyorlar.

Bu kapitalistlere karşı, devrimci işçilerimiz ve işçiden yana devrimci genç kardeşlerimiz bir miting yaptılar: Dünyayı sömürenleri protesto mitingi. Mitingde işçilerimiz konuştular, emeğiyle geçinenleri sömüren bu insan düşmanlarını lânetlediler.

Patronlar kendi aralarında birleşmişler, örgütlenmişler. Bunun için kuvvetliler. İşçiler, köylüler, bütün emekçiler, eğer bizler de kendi davamızı bizi sömürenlere karşı savunmak istiyorsak, bunun için mücadele vereceksek, birleşmeli, örgütlenmeliyiz.

devrimci yolda sağlam bir adım

İstanbul'da, bütün işçilerin birleşmesi, örgütlenmesi ve haklarını birlikte koruyabilmesi için İstanbul Bölgesi İşçileri Birliği kurulmuştur. Bu örgütün kurucuları, işçi dâvasına baş koymuş devrimci işçilerimizdir. Başkanı, bir demiryolu işçisidir. Kuruluş amacı şöyle özetlenmiştir: «İşçilerimiz arasında birlik ve dayanışmayı kuvvetlendirmek, işçilerimizin dertlerini dile getirmek, hakların alınması için mücadele etmek ve işçi sınıfının Türkiye'de vermekte olduğu mücadelede daha etkili olabilmesini sağlamak için çalışmak.»

İKİ KÖY HALKI MİTİNG YAPTI

Malatya'nın iki köy halkı «Okul ve yol mitingi» yapmışlardır. Mitingci köylülerimiz, Boğaz köprüsüne 3 buçuk milyar lira harcanacağına, köylere okul ve yol yapılmasını istemişler, Türkiye'deki Amerikan emperyalizmini lânetlemişler ve **«Bu iki köye Amerikalılar ve ortakları giremez»** demişlerdir. Seçimlerde, AP'lilerin bu köylere gitmeye cesaret edip etmiyeceklerini merak ediyoruz.

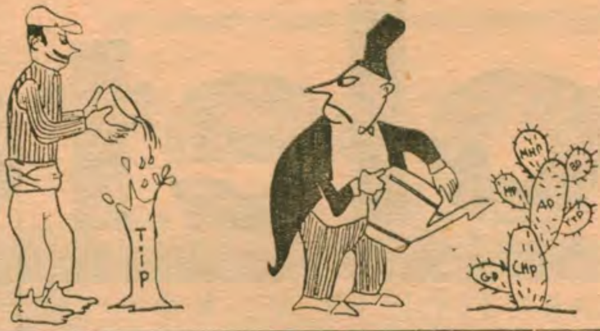
MUTLU'daki DİRENİŞ

İstanbul'daki Mutlu akü fabrikasında işçilerimiz, haklı isteklerini yerine getirmeyen patrona karşı direnişe geçmişler, polisin üzerlerine salınması ve diğer baskılar sonuç vermemiş, işveren, işçilerimizle anlaşmak için masa başına işçilerimizle birlikte oturmak zorunda kalmıştır.

SKODA - JAVA VE OTOKAR GREVİ

Toplu iş sözleşmesi müddeti biten işçilerimizin isteklerini patron kabul etmeyince, işçilerimiz greve girmişlerdir. Aynı gece, grevi duyurmak için yola yazı yazan devrimci işçilerimizden Necmettin Çalık'a çarpan bir araba, bu yiğit işçi kardeşimizin ölümüne sebep olmuştur.

Necmettin'in ölümü üzerine civar iş yerlerinden gelen işçilerimiz, grevci işçilere destek olmuşlardır. Herşeye rağmen, grev devam etmektedir.

TİP'LİLER ANKARA İŞÇİLERİYLE ELELE

Ankara'nın Gölbaşı nahiyesine bağlı, 16 köyden 60 kadar işçi günde 12 saat 15 liraya, bir müteahhitin yanında çalışıyorlardı. İşin bitimine az kalmıştı. Müteahhit, yani patron ise 10 gündür işçilerin ücretlerini vermiyordu. Bunun üzerine işçiler toplanıp şehre, patronun yazıhanesine geldiler. «Paramızı almadan patronu buradan çıkarmayız» diyordu işçiler. Ancak bu arada patron polise telefon etmiş ve bir araba dolusu toplum polisini çağırmıştı.

İşçilerin patronlarına karşı direndiğini ve patronun da toplum polisini çağırdığını duyan TİP liler olay yerine gittiler.

Sonunda, patron işçilerin ücretlerini vermeğe razı oldu. Ancak paraları iş yerinde vereceğini söyledi. Bunun üzerine işçilerle işçi partili gençler Ahıboz köyüne gittiler. Ahıboz köyü kahvesinde patron işçilere ücretlerini dağıtırken, TİP liler de, işçilere ve orada bulunan köylülerle konuştular.

İşçiler ve köylüler TİP li gençlere dertlerini döktüler. Toprak meselesinden tutun da evlerine haciz konmasına kadar her şey konuşuldu. İşçiler ve köylüler gençlere adreslerini verirken «Yaz, beni de yaz sizin partiye» diyorlardı.

İşçiler, köylüler hangi parti kendilerinden yana, hangileri patrondan yana biliyorlar artık.

SİMKO GREVİ

Namlı patronlardan Vehbi Koç'un Simko fabrikasında işçi temsilcisinin görevine son verilmesi üzerine işçilerimiz işbaşı yapmamışlardır. Patronun bütün tehditleri netice vermemiş ve sonunda, işçi temsilcisinin tekrar işe alınacağı üzerine patronun söz vermesiyle işçilerimiz işe başlamışlardır.

DOĞUDA AÇLIK

8 aydır yolları kapalı olan Hakkâri'nin köylerinde, elde yiyecek kalmadığından, açlık baş göstermiş ve açlıktan ölenler olmuştur. Açlık yüzünden ot yiyen üç kişi ölmüştür. Hakkâri Yüksek Öğrenim gençleri bir bildiri yayınlayarak hükümeti göreve çağırmışlardır. Milletin dertlerini bir kenara bırakıp, Boğaz köprüsü yapmaya kalkan hükümete, önce köy yollarını yapmasını hatırlatırız.

İNÖNÜ VE BAYAR

Ortada fol yok, yumurta yokken, İnönü, kırk yıllık hasmı Celâl Bayar'la sarmaş dolaş oluverdi. Herkeslerde bir şaşkınlık, bir şaşkınlık ki, sormayın.

Bilindiği gibi, bu iki şahıs, geçmiş zamanlarda, halkın sırtından şahsi saltanatlarıyla birlikte, çıkarcı takımlarının soygunlarını sürdürmüşlerdir. Bunların yanında, bir de, aralarındaki itiş-kakışlarla halkın kaderi üzerinde oyunlar oynamışlardır.

Şimdi doksanına merdiven dayayan bu kimseler, sadece, aralarında olanı biteni unutmak için barışmış olsalar mesele yok. Halbuki, mesele o değil. Mesele başka. Güya İnönü'nün kafasında 7 tilki dolaşırmış da, 7 sinin de kuyruğu birbirine dolanmazmış... İşte, bu İnönü, tilkilerin kuyruklarını kollarken aklını karıştırdı. Karışık aklıyla da şöyle düşündü: ben, Bayar'ı affetirir, ona siyaset meydanlarını yeniden açarsam, AP'nin oylarını parçalarım AP'ye oy veren eski Demokrat Partililerin oylarını alırım. Böylece belki iktidara gelirim... Bayar da: şu iş olursa, tekrar siyasete atılır, gene Cumhurbaşkanı olurum, diye düşünüyor. İkisi de bu düşüncelerden hareket ederek, halk fakirlik ve sefalet içinde inlerken, onlar Pembe Köşkte kurabiye yiyerek barıştılar.

İşte, son günlerde memleketi alt üst eden gürültü, bu hikâye üzerine koptu. Bayar'la barışmasının millete huzur getireceğini söyleyen İnönü'nün, insanlarımız işsizmiş, çocuklarımız okuyamıyormuş, 72 millete borçluymuşuz, Hakkâri'de halk açlıktan ot yiyip ölüyormuş, Amerika bizi haraca kesiyormuş... bunlar umurunda değil.

Ağalar, beyler, bezirgânlar kendilerini düşünüyorlar. Halk da kendini düşünmelidir artık. Bizlerden oy isteyenleri iyi tanıyalım. Kim bizden yana, kim değil ayırdedelim.

PROLETER

PROLETER'DEN DOSTLARA

PROLETER'in yazarları işçiler - köylülerdir. Yani bütün Türkiye emekçileridir. PROLETER, işçilerin - köylülerin bütün Türkiye emekçilerinin gür sesidir.

Bugün Türkiye'de bir alay gazete çıkıyor. Bunlar işçiden, köylüden söz ederler, ama o kadar. Bu gazetelerde işçi ve köylüden söz etmek, haber vermekten öteye gitmez. Halbuki, sömürülen işçinin, topraksız köylünün meselelerine eğilecek, onların mücadelesini verecek bir gazete yoktur.

Bugün Türkiye'de bir gazetenin, hem de işçiden, köylüden yana sosyalist bir gazetenin çıkması pek o kadar kolay değil. PROLETER bu gerçeği bir kere tattı. Ve ancak 8 sayı çıktı, sonra kapandı. Şimdi yeniden, gene dar imkânlarla çıkıyor.

İşçi ve köylünün gazetesi PROLETER, ancak işçi ve köylülerin desteği ve onların Proletere yapacakları katkılarla yaşayabilir. Proleteri yaşatmak için mali yardımda bulunmak, yani, abone olmak, abone bulmak, satmak gerekir. Ayrıca, Proletere yazı yazmak, haber yollamak ve diğer dostların da bu işi yapmalarını sağlamak gerekir.

Katkılarınızla Proleter daha güçlü olarak çıkacak. Böylece Proleter daha çok işçiye ve köylüye ulaşacak. Proleterin eline geçmesini istediğiniz işçi ve köylü dostlarınızın adreslerini yollayın.

İşte Proleterin durumu bu. Ve Proleter bizim gazetemiz. Onu yaşatmak, ona yazı yazmak, abone olmak, abone bulmak çevremizde dağıtmak, adres yollamak, Proleteri daha güçlü yapacaktır.

PROLETER

PROLETER DERGİSİ
Sayı : 10
15 HAZİRAN 1969
Sahibi : Necip AKAN
Sorumlu Md. : Nurettin Pirim
Abone Koşulları : 6 Aylık 5 TL. Yıllık 10 TL. sayısı 50 Krş.
adresi : Süleyman Sırrı Sok. 2/8 Yenişehir - ANKARA
SER Matbaası — Ankara

Proleter ve Köylü Ankarada Dağıtıldı

Köylü ve Proleter gazeteleri bir aydan beri İşçi ve Köylü dostların kendi davalarına sahip çıkmalarını sağlamak için çıkıyor. Ankara'nın bütün ilçelerinde Pazar kurulduğu günler işçi ve köylüden yana Devrimci genç kardeşlerimiz tarafından dağıtılıyor.

Dostlar,

Ben de dağıtan arkadaşlardan biriyim. Gazeteleri dağıttığımız her gün yeniden doğmuş gibi oluyorum. Emekçi kardeşlerimizin gazetelere olan ilgileri onlara olan inancımı arttırıyor. Egemen çevrelerin tedirginliği, huzursuzluğu, gazeteleri dağıttırmamak için giriştikleri oyunlar bizlere kuvvet veriyor.

Dostlar,

Gittiğimiz her ilçede köylü kardeşlerimiz bizi çok iyi karşıladılar. Bizimkiler, İşçi Partililer gelmiş diye birbirlerine haber ilettiler. Gazeteleri iyi dağıtmamız için bizimle beraber onlar da dağıttılar. Her köyden gazetelerin dağıtımında görev almak için adreslerini veren dostlar çıktı. Köylü dostlarımız artık meselelerini çok iyi bilmektedirler. Kendi güçlerinin farkındalar. Amerikayla ortaklık edip, kendilerini ihmal edenleri, seçimlerde türlü vaatlerde bulunup, dört senedir bir daha uğramayan politika cambazlarını gayet iyi tanıyorlar. Artık biliyorlar ki, kendilerine kendilerinden başka kimsenin faydası yoktur. Çoğu, ekin zamanları dışında şehire çalışmaya iniyor. Çünkü ekinden elde ettikleri gelir bir ailenin geçinmesine yetmiyor. Ama şehire çalışmaya inenler, memnunlar mı hallerinden? Değiller. Şehirlerde iş bulmak çok zor. Hepsi kapı kapı dolaşıp perişan oluyorlar. Bütün bunların hesabı sorulmalı kardeşler. Sizin paranızla gece kulüplerinde, barlarda, pavyonlarda eğlenen, sayfiye yerlerinde tatil yapanlardan hesap sormalısınız. Artık bu adamların altından koltukları çekip almalısınız. Ve sizler oturmalısınız. Sizin meselelerinizin çözümü politik bir meseledir. Karar meselesidir. Kendiniz için kendiniz karar vermelisiniz. Kendi partinize girip çalışmalısınız. Oturmakla meseleler kendiliğinden hallolmaz. Ismarlama suyla göl dolmaz.

Sizlerin kendi meselelerinize sahip çıkmanız onları tedirgin ediyor. Sizden yana olanlara karşı baskı yapmaya çalışıyorlar. Ama kanunlar bizden yana olduğu için birşey yapamıyorlar. Zannediyorlar ki, meydan boştur. Ama meydan boş değil. Kanunları bilen avukat dostlar onlara gereken cevabı veriyor.

Dostlar,

En büyük güç sizsiniz. Gazete dağıtan arkadaşlar en büyük gücü sizlerden alıyorlar.

YAŞASIN İŞÇİLER KÖYLÜLER, KAHROLSUN İŞÇİ KÖYLÜ DÜŞMANLARI.

TİP'li genç kardeşiniz
ADNAN CELAYİR ANKARA

*

TÜRK İŞÇİSİNE VURULAN TOKAT MİLLETE İNDİRİLMİŞTİR

Memleketimizin çeşitli bölgelerinde Amerikalılara ait NATO işyerlerinde grev başladı. Hepimiz candan destekliyoruz bu grevi. Ama bir Türk işçisinin 20 Amerikalının hücumuna uğrayıp dayak yemesini bir türlü hazmedemiyoruz.

Nasıl olur da, Amerikalılar hem de bizim memleketimizde bizim işçilerimize saldırabilirler? Bu nasıl işdir böyle, 32 milyon Türk'ün içersinde bir Amerikalı nasıl olur da bir Türk'e tokat atar? Acaba, Amerika'da bir Türk işçisi, bir Amerikan sendikacıyı dövse ne yaparlar, ne ceza verirlerdi? Acaba onun derisini yüzmezler miydi? Nerde kaldı şimdi bizim Türklüğümüz? Bunu bize izah eder mi Başbakan.

BESİM DİNÇ İZMİR

*

TOPRAK KAVGAMIZ DAHA NE KADAR SÜRECEK

Kozatlı'ya bağlı 500 hanelik Kanlıca köyünde 20 bin dönüm arazi 5 zengin ağa tarafından paylaşılmıştır. Ortalıkta bir takım sahte tapular vardır. Ağaların elinde kalan aç çıplak köylüler Ankara'ya el açıp-gönül bağladıkları halde, oralardan hiç bir ses gelmemiştir.

Bunun üzerine köyde, Anadolu'nun binlerce köyünde olduğu gibi toprak kavgası yapılmış ve dört kişi ölmüştür. Aç insanların toprak mücadelesi kim bilir benim gibi kaç kişinin başını yakmış, onları evinden, eşinden, çocuklarından ayırmıştır. 500 hanelik köy halkının suyu Allahtandır ama hiç birinin akşama yiyecek ekmekleri ve ayaklarında çarıkları yoktur. Bu memlekette bu toprak kavgası daha ne kadar sürecek. Daha kimlerin canı yanacak?

SAADETTİN KARALAR
KOZAKLI NEVŞEHİR

PATRON : Milletin sırtından geçinmek iyi oluyor.
EMEKÇİ : Hele bir silkinip, atalım şunları sırtımızdan.

TOPRAK REFORMU YAPILMADIKÇA ACIMIZ DİNMEZ

Köyümüz iki bin nüfusludur. Daha önce bir kısım köylü topraksızlık yüzünden şehirlere göç etti. Mevcut nüfusun büyük bir kısmı halen topraksızdır. Yıllardır kendilerine DP li, sonra da AP li süsü veren ağa ve adamları köyün merasını 10 - 15 yıldan beri gasp edip işletmektedirler. Sırtını iktidara dayayan bu kişiler garip köylüye, fakir köylüye yapmadıklarını bırakmamaktadırlar.

Artık şuna kesinlikle inanıyoruz ki, Türkiye'de ve bu arada köyümüzde toprak derdi temelinden çözülmedikçe, bu memlekette köylünün acısı dinmeyecektir. Köyümüzde bir çok kimse sırf toprak yüzünden adam öldürmüş, hapislere düşmüştür.

Acaba onlar mı suçludur, yoksa vadettikleri toprak reformunu bir türlü yapmayan ve her gün binlerce köylüyü açlığa ve ölüme terk eden bu memleketin yöneticileri mi?

SOFULAR KÖYLÜLERİ
BALÂ

dış olaylar

EMPERYALİZM LANETLENDİ

Amerika Cumhurbaşkanı Nikson'un özel temsilcisi olarak Güney Amerika memleketlerini dolaşan Rockefeller gittiği bütün memleketlerde protesto edilmiştir. Rockefeller, Ekvator, Bolivya, Venezüella, Kolombiya ve Arjantin'de sert tepkilerle karşılaşmıştır. Protesto gösterilerinin gittikçe şiddetlenmesi üzerine Amerikan emperyalizminin temsilcisi memleketine dönmek zorunda kalmıştır.

Kolombiya'da çıkan olaylarda, 90 işçi ve genç tutuklanmış, 14 ü ise yaralanmıştır. Ayrıca dağlarda çete savaşı veren sosyalistler de Amerikancı hükümete karşı iki cepheden hücuma geçmişlerdir. Silâhlı çatışma bütün şiddeti ile sürmektedir.

Venezüella'da ise işçilerin ve köylülerin Amerika'ya karşı yaptıkları gösteriler sonunda Amerikancı hükümet bile Rockfeller'in gelişini önlemek zorunda kalmıştır.

ARJANTİN'DE SİLÂHLI AYAKLANMA

Bir ay önce başlayan işçi-gençlik hareketi Rockfeller'in Arjantin'e gelmek istemesi üzerine iyice şiddetlenmiştir.

Genel grev yapılan 5 büyük şehirde hükümetin grevi kırmak istemesi üzerine işçiler-gençler hükümet kuvvetleri ile çatışmıştır. Bir hafta süren silâhlı çatışma sonunda hükümet kuvvetleri uçaklarla şehirlerin **işçi semtlerini bombalamıştır.** Ancak hareketi bastıramamış bilâkis devrimcileri daha büyük hareketlere itmiştir.

Bu arada Cordaba şehrinde ayaklanan işçiler şehrin yönetimini bir süre ellerine geçirmişlerdir.

FRANSA'DA SEÇİM

Bir süre önce yoklama seçimini kaybeden Dögol'ün Cumhurbaşkanlığından çekilmesi üzerine yapılan seçimlerde, alınan oyların dağılışı şöyledir:

Dögolcü aday yüzde 44
Merkezci aday yüzde 23
Komünist aday yüzde 21
Sosyalist aday yüzde 11

Geçen seçimlerde alınan oylarla karşılaştırılınca; Dögolcülerin ve merkezcilerin oy kaybettikleri, sosyalistlerin oylarını korudukları, komünistlerin ise oylarını önemli bir miktarda arttırdıkları anlaşılmıştır.

DEFOL
BE

emeğimi sömüren amerikalı defol git

YAŞASIN
İŞÇİLER VE KÖYLÜLER

KAHROLSUN
AMERİKA VE
UŞAKLARI

BU İŞYERİNDE GREV VAR

Türkiye emekçi halkı olarak, kurtuluş yolunda mücadele veriyoruz. Bu mücadelemiz, Türkiye'de üslenmiş Amerikalılara karşı, Amerika'nın memleketimizdeki ortaklarına karşı, Amerikan yanlısı iktidara karşı her gün biraz daha gelişerek, her gün biraz daha sert devam ediyor.

Bir aya yakın bir müddetten beri, Amerikan işyerlerinde grev var. Türk işçileri, Amerika'lı patrondan haklarını istiyor. Biz, Türkiye emekçileri, Amerikalıya karşı mücadele eden grevci işçileri bütün gücümüzle destekliyoruz ve Amerikalının YURDUMUZDAN DEFOLUP GİTMESİNİ İSTİYORUZ.

İŞÇİLER KONUŞUYOR

— Bugün 27 Mayıs. Anayasa ve Hürriyet Bayramı. Amerikan üssünde 27 Mayısı kutluyoruz, diyor bir grevci.

— Sabah, sıra sıra geçen askerlerimizi gördüm de, dedim ki, böyle aslan gibi askerlerimiz var, ordumuz var.. Bütün bunlar olsun da, sen Amerikalının hükümranlığı altında çalış, olacak iş mi?, diyor bir başkası.

Bugün Türkiye'de 101 Amerikan üssü var. Yani 101 yere çöreklenmişler. Bu üslere Türkler giremez. Grev sırasında, bir Amerikalı albayın, Türk polisine, «burası Amerikan üssüdür, giremezsin», dediğini söylüyordu grevçi işçiler.

— Görevli arkadaşları, bir Amerikalı arabasıyla ezmeye kalktı, diyor bir grevci işçi. Sen istediğin kadar «davacıyız» de, bize «bu herif görevlidir» diyorlar, bir şey yapamıyorsun artık.

İKİLİ ANLAŞMALAR

«Hep ikili anlaşmalar yüzünden» diye sözünü bitirdi grevci işçi. İkili anlaşmalar yüzünden işçilerimizin elleri-kolları bağlı kalıyor. Şöyle anlattı işçi kardeşlerimiz:

— Karakola davacı girip davalı çıkıyoruz. Beş defa davacı olarak karakola gittik, biz davalı duruma düştük. Bu nedir, dediğimiz de «mevzuat böyle» diyorlar.

Bu mevzuat, ikili anlaşmalardır. Bu anlaşmalar ikilidir, yani, Amerikalılarla, onların memleketimizdeki ortaklarının Türkiye'yi birlikte sömürmek için aralarında yaptıkları pazarlıktır.

Suç işleyen Amerikalıyı Türk mahkemeleri yargılayamaz. Çünkü, ikili anlaşmalar der ki, «bir Amerikalı görevdeyken ona kimse dokunamaz.» Meselâ öldürme kastıyla bir Amerikalı, Türk işçileri üzerine arabayı sürer de, bu Amerikalıyı şikâyet edersen, ne polis, ne mahkemelerimiz hiçbir şey yapamaz. Çünkü, bu Amerikalı için hemen «görevlidir» diye görev kâğıdı çıkarılır ve bizim işçilere de «mevzuat böyle» denir. Bir Amerikalıyı Türkiye'de ancak Amerikalılar yargılayabilir. Bu demektir ki, suç işleyen Amerikalılar Türkiye'de ceza görmezler.

AMERİKALILAR GREVİ KIRMAK İSTİYOR

Amerikalılar, grevi kırmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Olaylar yaratıyorlar. Bir yumurtayı bile Türklerden almaya tenezzül etmedikleri için grev dolayısıyla kendi dükkânlarından mal çıkaramayınca, hırsızlık yapıyorlar.

— Grev yerinden hırsızlık yaparken bir Amerikan polisini suç üstü yakaladık, diyor grevçi işçiler. Sonra utanmadan, aynı adamı görevli diye gene karşımıza çıkarıyorlar.

Amerikalılar, türlü tertiplere de girişiyorlar. Meselâ, Ankara Balgat'taki grev yerinde bir Amerikalı, Türk şoförün kullandığı arabayı yumrukluyor, sonra «arabayla bana çarptı» diyor, küfür ediyor.

ÇIKAR YOL NEDİR?

Bu böyle sürmez. Bu işe mutlaka bir son vermek lâzım. Bir mücadele vermekte olan insanlar, KİME KARŞI, NİÇİN ve NASIL mücadele edeceklerini bilmek mecburiyetindedirler.

Bugün Türkiye'de, Türk işçisi Amerikan emperyalizmine, Amerika'nın sömürüsüne karşı mücadele etmekte. Bu mücadele, sadece işçilerin değil, bütün Türkiye emekçilerinin ve Türkiye'nin bağımsızlığından yana olan bütün herkesin mücadelesidir. Bu mücadele, Amerikalıya muhtaç yerli patrona ve yerli patrona muhtaç Amerikalıya karşı verilecektir. Bu mücadele, ancak, İÇ ve DIŞ SÖMÜRÜNÜN olmadığı, bir düzenin Türkiye'de kurulmasıyla bitecektir.

PROLETER